

holdt Bemyndigelse til at tilveiebringe denne Erstatning paa anden Maade end ved Udfstedelsen af Obligationer, blev der, saaledes som anført i Statsregnskabet § 9, 17, udfærdiget et Beløb i Obligationer af 2,690,000 Rd. der blev henlagt under Kassebeholdningen. Disse Obligationer kunde efter Loven ikke udfærdiges efter en anden Pris end 96 pCt., og da de derefter vilde komme til at staa i en efter de gjældende Kurser uforholdsmæssig høi Pris, samt da hele Forholdet i Henseende hertil vel kunde betragtes saaledes, som om der for Certificaternes Beløb leveredes Entrepreneurerne 4 pCt. Obligationer a 96 pCt., hvilke Obligationer strax tilbagekjøbtes af Finantjerne med den vedtagne Rabat, blev den foransorte indvundne Rabat ligesom tidligere ført til Udgift paa Kontoen for Jernbaneanløbet og afskrevet paa Værdien af de udfærdigede Obligationer. Naagtet det er „sidste Gang, at dette Forhold kan finde Sted, idet Udgifterne til Jernbaneanløbene i Sjælland i Finantsaaret 1869—70 ifølge Finantsloven for dette Finantsaar skulle afholdes i Reserverfonden“, har nærværende Udvalg dog troet at maatte henlede Folkethingets Opmærksomhed paa denne Votering og Omsetning; jfr. Beretningen S. 95—97.

Statsrevisionen har med Hensyn til Efterbetaling for Arbejder ved Hovedlandsvæisanlægget mellem Ribe og Brøns 585 Rd. 19 Sk. udtalt Sp. 96, at det maa beklages, at denne Sag er bleven Gjensstand for Rettergang, da den, som Veddirektøren yttre i en Erklæring af 28de Februar 1863, er fremstaaet ved den mindre forrekte Maade, hvorpaa der er gaaet frem mod vedkommende Entrepreneurer. Nogle af Udvalgets Medlemmer tro at maatte fremdrage Statsrevisionens Klage, fordi de vilde finde det heldigt, hvis deslige paatænkte Sagsmaal idetmindste forelagdes til Finantsudvalgets Skjøn, forinden Sag blev anlagt.

Samme Medlemmer tro ligeledes, at maatte fremdrage, hvad Statsrevisionen har fundet, paafaldende, at Vandbygningsinspektøren har ladet udarbejde Planer til et Havnearlæg uden

Anmodning fra Vedkommende og derved foranlediget Statskassen en unødvendig Udgift. Det hedder S. 99 i Regnskabsberetningen: „Efter at Holbæk Havnebestyrelse havde anholdt om Tilladelse til at foretage en Ombygning af en Del af Havnen, paalagde Ministeriet en af de ved Vandbygningsbureauet ansatte Ingeniører at foretage en Undersøgelse af Havnen. Denne Undersøgelse førte til det Resultat, at den paatænkte Ombygning vel maatte anses hensigtsmæssig, men at det dog vilde være nødvendigt at foretage indgribende Forandringer i de ved Havnebestyrelsens Foranstaltning udarbejdede Planer, og Vandbygningsdirektøren ansaa det derfor rettest at lade udarbejde helt nye Planer, hvorved foranledigedes Udgifter til Beløb 66 Rd. Da Udførelsen af Ombygningen senere er bleven opgivet, og Udarbejdelsen af de nye Planer var sket uden Foranledning fra Havnebestyrelsens Side, har man ikke kunnet faa det udlagte Beløb refunderet.“ Naagtet Sagen vel kun dreier sig om en mindre Udgift, finder man dog god Grund til at fremdrage dette Forhold, fordi det ikke skjønnedes, hvorvidt man har søgt Beløbet refunderet hos rette Vedkommende.

Som Exempel paa, at Beløb ere førte til Udgift i Regnskabsaaret 1868—69, naagter de efter de meddelte Oplysninger henhøre til Regnskabsaaret 1869—70, tilslade de samme Medlemmer af Udvalget sig at fremdrage Statsrevisionens Bemærkning Side 100, hvor det hedder, at dette Forhold ikke kan billiges. Der var nemlig paa Finantsloven 1866—67 bevilget 4,000 Rd. til Undersøgelse og Udarbejdelse af Planer m. m. vedkommende Jernbaneanlæg og Havnearlæg paa Vestkysten af Sjælland. Heraf blev 2,500 Rd. brugte til Undersøgelse af Forholdene ved Birøbogten, imod at Vedkommende tilfjød et lignende Beløb. Men da Udgifterne ikke kunde dækkes med disse 5,000 Rd. i Forbindelse med 500 Rd., der senere af Private tilfjødtes, for at Planen til et Havnearlæg ved Hirtshals kunde blive bedømt af en fremmed Ingeniør, henvendte Ko-